

FAMILIA

BUDA-PESTA

21 Septembrie st. v.
3 Octombrie st. n.

Va esi joi'a si duminică'a.

Redacțiunea: strad'a ap-
relui verde nr. 12.

Nr. 71.

ANULU XIV.
1878.

Pretulu pe unu anu 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$ de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Romani'a 2 galbeni.

A V I S U.

Adunarea generala a societății pentru fondu de teatru românu convocata pe 10 si 11 octombrie a. c. la Alba-Iulia în urma încunoscintării telegrafice a comitetului arangiatoriu de acolo din cauza unor pedece neincungiurabile nu se va pute țiené.

Budapesta în 29 sept. 1878.

Comitetulu asociatiunii.

Descoperirea Africeii centrale.

Ori cine, care s'a ocupatu cândva cu mapp'a, cu geografi'a Africeii își va aduce aminte, că chiar la mijloculu Africeii se afla unu locu estinsu albu; geografiu, din necunoscintia, ilu numescu locu desiertu, coperitu numai de nasipu si munti stérpi de pétra, c'unu cuvântu locu fără viétia.

Înse loculu acela pâna acuma pentru noi mortu, astadi a înviatu. Unu nou secretu alu planetului nostru astadi stă inaintea ochilor nostri descoperitu.

Ceea ce pâna acuma se parea a fi cu neputinția, a reesitu acestor dîle ai veacului nostru: destainuirea Africeii centrale.

În timpu de 80 ani multi caletori, barbati de sciintia au întreprinsu, însarcinati de d'osebite societăti, caletorii de cercetări pentru a petrunde în ânim'a Africeii, înse pâna în dîlele nôstre fără succesu.

Multi din acesti barbati de sciintia resoluti, si d'o rabdare estradinară au trebuitu sê-si jertfésca chiar si viétia întreprinderii suscepute; iéra cei ce au avutu noroculu d'a se rentórcé, au pututu reportá numai despre marginile acelu locu enigmaticu, afirmându că acele margini sânt nepenetrabile si că nu este chipu d'ajunge locurile acele dîse desierte.

Înse astadi scim, că centrulu Africeii este unu siesu întinsu, fôrte fructiferu, udatu de riurile si apele unui fluviu uriesiu, locuitu de popóre puternice cu óresi-care cultura, de si cam barbara înca.

Si acésta admirata dobândă a veacului nostru este meritulu lui Henry Stanley, a carui nume de adi încolo va figurá lângă a celor mai renumiti descoperitori ai tuturor timpurilor.

Fapt'a sa cu dreptu se va însîrá lângă a unui Cortez si Pizzaro.

Cunoscutulu geografu Petermann dîce: „Stanley a facutu mai multu decâtu tóta cercetarea sciintifica a Africeii centrale, care s'a începutu de peste 30 ani, mai multu decâtu tôte caletoriéle din Europ'a, cari se continua de vr'o 80 ani, decâtu tôte caletoriéle Arabilor de vr'o 1000 ani, cari au scoțoritu cei

ântâi si mai multu în Afric'a învecinata; elu a facutu mai multu de câtu tóta stravechi'a si classic'a antici-tate, si în sfêrsitu Stanley a esperiatu mai multu de câtu sciú miliónele de indigeni despre propri'a lor riéra. Unu asemenea esemplu nu esiste în tóta istori'a descoperirilor globului nostru.“

Resultatulu produsu Stanley are d'a-lu multiu-mi mai cu séma împregiurării, că elu n'a pornitu nu-mai că unu învetiatu cu scopu d'a face notitie, séu că unu modernu descoperitoru pacinicu, ci că unu beliduce, că unu cuceritoru istetiu. Elu negociá déca credea a-si ajunge astfel scopulu, déca negociările nu-i reesieau, apelá la arme. Elu se apucá de tréba că concuistadorii Ispaniei din timpurile de vitejia.

„Indigenii ni se opuneau“, dîce Stanley ênsusi în reportulu seu, din 1870, „ne torturau diu'a si nóptea, ucideau si raniau cu sageti învecinate pe ómenii nostri. În lupt'a nôstra prin aceste locuri canibale ne cuprinse aprópe desperatiunea. Ne încercámu a molcomi prin donuri si blândetie pe selbateci. Donurile le rieptau, si paciinti'a nôstra o judecau de lasitate.“

Henry Stanley nu este dóra vr'unu învetiatu, séu scrutatoru de profesiune, ci numai reportoru de diuarie, înse astadi, se pricepe, celu mai mare, celu mai renumitu dintre colegii sei.

D'a procurá noutati interesante, epocale pentru diuarulu „New-York Herald“, a fost îndemnul că Stanley se facu scrutatoru, descoperitoru, cuceritoru, si în sfêrsitu unu omu mare în celu mai deplinu întielesu alu cuvântului.

Însarcinatu de acelu diuaru, elu în an. 1869 strabatu orientulu întregu si în ianuaru 1871 descălecă în Zanzibar la tiermuri Africeii resaritene. Scopulu seu din inceputu a fost numai d'a cautá pe vestitulu caletoru Livingstonu, de care nu se mai audise nimic'a multa vreme.

Astfel dara elu în marte 1871 porni în frunte a 192 ómeni la drumu. Se scie, că în Udsisi, lângă laculu Tangajic'a, a aflatu pe Livingston, dupa ce l'a cautatu 236 dîle întregi.

În 1874 Stanley, provediutu cu cele trebuitóre, porni din nou din Zanzibar. Asta-data avea sub comand'a sa 300 de ómeni, cari purtau cu sine tôte cele de necesarie pentr'o espeditiune bellicósa.

Invingéndu multe fatigie si pericule ajunse în Niangve, ultim'a statiune, ce erá cunoscuta pe acelu continentu. Nime nu mai voiá ai urmá, toti indigenii, precum si cei mai temerari vênatori de sclavi ilu sva-tuieau a nu continuá caletori'a; ei din capulu locului dechiarara de nebunia intentiunea lui d'a petrunde mai departe.

Înse dela propusulu seu nu-lu putú abate nici o

putere. Stanley decise s'eu a scrutá deplinu ríulu Lua-lav'a s'eu a perí. În 5 noemvre 1876 parasi Niangve, si cu acést'a se începù marea fapta istorica a vietii sale.

140 armati cu pușce, 70 cu lãnci si 18 luntri compuneau espeditiunea lui.

Prin unu discursu imbarbatoru inflacarã si câstigã ómenii sei pentru planurile sale.

Numai de câtu la începutu avura mai multe lupte pe apa si pe uscatu. O colóna de vênatori de sclavi dupa scurta vreme ílu parasi, desertã. Prin stravechile paduri uriesie la începutu trebui sè-si faca drumu cu securile.

De pe uscatu se pusera a caletori pe apa. Înse cataracte si alte mari pedeci i silira a face cele mai ostenitóre încungíurãri, pentru cà, între altele, selbaticii locuitori din desimea padurilor aruncau asupra cutezatorilor caletori sageti si lãnci înveninate.

D'abiã dupa o neîntrerupta caletoria periculósa Stanley ajunse la locul de unde se ivi privirilor sale siesulu Africeii centrale, s'eu ecuatoriale cu minunile si farmecile ei. La tîermurile fluviului uriesiu, numitu „Congo“ se vedeau orasie înfloritóre, totu felulu de tesauri, mai cu séma o immensa multíme de scumpulu osu de elefantu. Nenumerate insule impleau fluviulu latu de dóue miluri si lungu de 630 miluri, cu multe si mari riuri laterale, întregu fluviulu aprópe asemenea fluviului amazonilor din America de sudu.

În statiunea comerciala Combon'a indigenii si si locuitori albi i întimpinara si oferira bucate si beutori caletorilor iviti si aprópe morti de fóme si sete.

O fapta de nemesurata importantia istorica fu plinita, prin deplin'a descoperire a fluviului Congo si a gigantelor sale ríuri laterale, cari provedu cu apa unu manosu teritoru de 59,000 miluri patrati.

De adi încolo deci, de óra ce ghicitórea este deslegata, sus amentit'a albétia de pe mapele Africeii centrale va disparé, si povestile si fabulele, ce cursau despre acelu închipuitu desiertu va încetã.

Miscãrile actuale din resaritu au trasu asupra lor mai tóta atentíunea lumii. Înse dupa sute de ani, când vaporulu va percurge acele locuri bogate pe apa si pe uscatu, pentru a ne împartasi si pe noi cu scum-peturile si avutíile nou descoperitelor tieri, atunci negresítu vom dá acestei descoperiri tributulu si loculu cuvenitu, asemenea unui triumfu universalu alu epoeci nóstre.

I. V. Barcianu.

Maritata si totusi fara barbatu.

— Romanu americanu, de Mrs. May Agnes Fleming. —

(Urmare.)

„Elu, conformu espressiunii sale, s'a reintorsu din întemplantu înca în sér'a plecãrii mele, a deschisu casett'a si a aflat'o góla.

„Eu, firesee, nu eram acolo. Ceialalti servitori ísi documentara nevinovat'ia, si asiã cadíu propusulu pe mine, si eu fui persecutatu. Dupa dóue díle ími aflara urm'a, si acum trebuieam sè fiu visitatu. Mãn'a si revoltarea mea ími nedusiã graiulu, si debilitatu de superare me supusei umilirii. În traist'a mea se aflara, gíngasiu cosuti în cuptusiéla, bannii si juvarele. Stapãnulu meu demise pe policistu si me priviã mai multu cu compatimire, decãtu cu mânã. Culpa-

bilitatea mea se documéntã, pretiósele s'au aflatu la mine; cu ce aveam eu a me aperlã? Cã ametítu ascultai cuvintele stapãnului meu. Pentru parintii mei, cari au fost ómeni bravi si onesti, pentru nasíulu meu voiã elu sè me crutié, sè nu me predeie judetiului, precum am meritatu, déca îndata si pentru totu-de-una voiã parasi paméntulu Angliei. Nepót'a sa s'a înfloratu de acestu lucru si l'a rogatu sè-mi predeie unu biletu. Elu ími dete jmetate de óra timpu sè o citescu si sè me resolvedíu. Me simtíeam totu înca necapabilu de a vorbí, si deschisei — îndata ce se îndepartã elu — epistola. Ea scíe tóte, ími scrise ea, si me rogã, sè nu întaritu pe unchiulu ei, s'eu cumva sè-i dau cauza a me persecutã mai departe. Tóte vorbescu contra mea. Éa crede în nevinovat'ia mea, si ími creã a pastrã totu-de-una amórea si credint'ia ei, ínse sè fugu fãra a o mai vedé. Anim'a i s'ar rupe, de ar scí, cà sîm în prinsóre si sîm condemnatu. Éi i se pare, cà ar nebuní, peltru aceea sè fugu — fugu, déca cândva am iubit'o. Ea ími spuse si o adresa, sub care i potu scíe, ea ími va respunde, în urma, pe scurtu tóte ími va face, numai sè nu fiu acuma prinsu si condemnatu pentru furtu. Ce puteam eu face? Scieam, cà unchiulu ei a însenatu unu complotu contra mea, cà ínse epistolele erau false, nu puteam crede. Sè fiu prinsu si încarceratu, tóta sperant'ia mi se nimici, dovedile culpabilitãtii mele erau pré chiare. În revoltarea mea nedumerita si în necasulu ce me împresurã, primíi conditiunile afurisitulu acelaia si parasiã Anglia, spre a scãpã de urmãrile unei crime, ce nici odata nu am comis. În întunereculu desperatiunii mele ínse luciã cá o stéua, credint'ia în amórea si fidelitatea soéiei mele. Începui nóu'a mea vietia într'unu satu în apusu, care în timpu scurtu se avéntã la unu orasiu împoporatu. Dóue-spre-diece luni noroculu ími erã inimicu, dupa aceea se schimbã spre bine. Negutiãtoríele mele s'au rentatu bine si me apropiara íngraba de scopulu dorintíei mele, — a procurã soéiei mele o esistintia securã si conoda. Amintescu numai fapte si retacu suferintíele si lipsele, dílele amare si noptile fãra odihna. Am scrisu soéiei mele mai de multe ori, si nici unu respunsu nu am capetatu. Erau timpuri, când voieam sè lasu tóte la o parte, sè me rentorcu acasa si sè-mi aducu iubit'a mea soéia. Astfel de propusuri ínse trecura în graba. Cum puteam eu sè o rapescu din împregiurãrile ei favorabile si sè o aducu în paméntu strainu, înainte de ce i-asi fi procuratu celu puéinu unu viitoru securu? Si ce cugeti dta, cà m'a îndemnatu în fine, a lasã tóte si a me espune de nou periclului, de care abiã de curéndu scapai?

Ulrich nu respunde nimicu, elu ascultã cu interesare încordata.

— Unu visu. Da, unu visu m'a rentorsu în Anglia. În nóptea din 23 martie vedíui pe soéi'a mea stãndu la patulu meu. Ea erã fórté palida, ísi încrucisiã mânile si me priviã cu o cautatura diósa si plãngénda. Me deșteptai. Lun'a luminã amicabilu în chilíã, — visulu disparù. În nóptea urmatóre totu la aceasi óra visai iérasu totu aca. În nóptea din 25 martie ínse mi se întemplantu unu ce extraordinaru. Aveam durere de capu si m'am culcatu mai în vreme. Putea sè fia fost nóue óre. În casa domniã linisce, ferestile si tablile chilíei mele erau închise, nu ardea nici foculu nici lumin'a, si erã deci întunerecu complotu. Nu puteam dormí. Spiritulu meu se ocupã cu

visulu, si eram îngrigitu de iubit'a si îndepartat'a mea soția. De odata se redică din întunerecu înaintea mea unu tablou. Vediu tôte atâtu de bine, cași acum lampele acele de pe strada. O chilă lungă, scundă, posomorțită, dupa stilulu vechiu, care eră iluminată de unu focu de lemne. Unu pianino eră asediātu la ferést'a deschisă, prin care vedeam firmamentulu luminatu de luna, dara înoratu, si arborii ce se clati-nau de vântu. La acea feréstă stătea o fêta tinera în o haină roșia de metasa, decorată cu juvaeruri scumpe. Perulu aurii eră lasatu pe umeri, ochii cei mari si negrii priviau doiosi. Eră Olivia, precum am vediu'to în visu, atâtu de palidă si duiosa, fără speranția. Cu emoiune durerosă îmi întinse ea brațiile, si audii strigatulu ei nedumeritu si desperatoru : „O ! Robert, Robertulu meu, vino la mine !“ Si ierasi tôte disparura. Eu sîdeam în patu în chil'a întunecosa, pe fația mea curgeau torinti de sudori reci. Sîsesse dîle dupa acea erăm pe cale. Ori au fost visu, ori vi-siune, elu me prezentă că unu demonu, si eu parasii tôte, spre a-mi aduce soția.

— Si ai aflat'o ? — ilu întrebă Ulrich cu aten-tiune încordată.

Robert Hawksley nu respunde. Tigarea din ur-ma se stinse, si elu sîdeea că o statua négra de mar-more între flori.

— Dta ai aflat'o, — dîse Ulrich, necapabilu de a se retiêné mai multu, — ai aflat'o la altariu — că soția altui barbatu.

Hawksley se întorse suprinsu cătra elu.

— De unde scii dta acést'a ?

— Eu sciu si mai multu, — dîse elu iritatu, — dta ai aflat'o cununată cu Sir Hugo Charteris. Dama acea, pe care ai vediu'to în visu, a fost Olivia Lyndilh . . .

Acum abiă se deșteptă Robert Hawksley. Pâna aci elu enară istori'a sa că si când ar visă, parte lui, parte lui Ulrich, acum înse înviara trasurile lui palide.

— Ce dîci dta ?

— Siedi, — ilu întrerupse Ulrich, — eu iti voiu împartasi tôte.

Si cu o elocuintia extraordinaria enară Ulrich Mason evenimentele din 25 martie, pâna la acelu momentu, când Mr. Lyndilh ajunse la gara în sala de așteptare dela Speckhaven.

— Nu documentedia acést'a, — încheiă elu triumfându, — că Miss Olivia te-a iubit si ti-a pas-tratu credintia totu-de-una ?

— În adeveru nici nu puteam dubitá, — res-punse elu cu voce tremurânda, — nici chiar atunci, când o vediu la altariu cu acelu barbatu si audii minciunile unchiului ei. O ! amat'a mea ! dulcea mea soția !

Vocea lui se întrerupse ; elu își ascunse fația, si o tacere mortala domniă acum.

Ulrich Mason cunoscea emoiuni cumplite de ânima numai de pe scena, si se simția neatinsu.

— Ce felu de argumentu înse a pututu întrebuintia tutorulu ei, — începù Robert dupa o pauza scurta, — de a'capacitatu pe Olivia, se mërca cu elu, fiind ea resoluta a-ti urmá dtale ?

(Va urmá.)

Ce e nou ?

Dela curti. M. Sa regele dimpreuna cu princi-pele de coróna Rudolf a petrecutu septemân'a trecuta la Sterzing. — Archiducess'a Valeria a sositu dîlele trecute la Gödöllő. — Se scrie, că țiarulu voiesce se renuncie la tronu. — Împeratulu Vilelmu a plecatu din Gastein întaritu ; elu pôte scrie acuma cu mân'a drépta, fără nici o greutate. — Domnitorulu Româ-niei a sositu din Sinaia la Bucuresci, că se deschida corpurile legiuitóre.

Seiri personale. Archiducele Ioanu Salvator s'a vindecatu si va reluă comand'a unei brigade. — Ministrulu presiedinte Coloman Tisza a sositu la Bu-dapesta dela mosi'a sa Geszt, si a presidatu unu con-siliu ministerialu unde s'a statoritu program'a dietei viitóre. — Scirea despre dimissionarea ministrului Széll e falsa. — Dlu Samuilu Poruti, consiliaru de sectiune la ministeriulu de interne, a plecatu cu concediu.

Denumiri. Carol Csemeghy, secretariu de statu la ministeriulu de justitia, dimissionându din acestu postu, a fost numitu presiedinte de senatu la curtea înalta. — Se dice că noulu secretaru de statu la mi-nisteriulu de justitia are se fia deputatulu si profes-orul dela universitate dr. Stefan Apáthy.

Scirile de pe câmpulu de resboiu sînt acuma favoritóre trupelor de ocupatiune. Divisiunea Sza-páry înaintéza cu successu. Tuzla, unde se așteptá o lupta mare, a capitulatu, dupa ce insurgentii s'au re-trasau spre Zvornic. Asemene s'a ocupatu Bielina, Brcka, si alte întariri. Scirile mai nóue spunu, că si Zvornic a capitulatu. Astfel se spera, că în scurtu timpu ocupatiunea Bosniei si a Hertiegovinei va fi terminată, dupa ce insurgentii se retragu în Novi-Bazar.

Titlulu de „Altetia Regala“ alu Domnitorului României este deja recunoscutu de Austro-Ungari'a, Itali'a si Englitera ; Franci'a, Germani'a si Russi'a n'a respunsu înca la notificatiunea facuta în asta privintia.

Anectarea Basarabiei cătra Russi'a se va fa-ce în lun'a viitóre. Guvernulu russescu voindu se aiba la acestu actu de violintia si de ingratitude si sub-semnarea Domnitoriului României, a adressatu gu-vernului românu o nota prin care ilu invita se nu-mesca o comisiune pentru ficsarea granitiei nóue între Români'a si Russi'a ; înse guvernulu românu, care nu voiesce se confirme tratatulu din Berlin, ci numai se se conforme aceluia — de sila, a respunsu, că numirea acelei comisiuni e de prisos, de óra-ce fruntariile sînt formate din natura d'o parte de Prutu, de cealalta de talregulu bratiului Chiliei cu gur'a de la Stari-Stambul.

Mortalitatea în Bucuresci. Ministrulu de in-terne a trasu seriós'a atentiune a consiliului medicalu superioru asupra disproporțiunii ce se observa între numerulu nascerilor si mortilor în poporatiunea româna din capitala. — Dlu dr. Felix, mediculu pri-maru alu capitalei, a adressatu ministrului de interne unu raportu asupra mortalității în capitala, în care dice, că numerulu micu alu nascerilor provine pe de o parte din numerulu pré micu alu casatorilor, iera de alt'a din vointia parintilor din unele clase sociale a nu avé mai multi copii ; caus'a micului numeru de ca-satorii e luculu femeilor, dorintia barbatilor de a

sustine familia din zestrea soției si nu din produsul muncii sale, si lipsa de amoru pentru familia.

O noua Vera Sassuliciu. Nu numai Petersburg, dar si Mosca are o Vera Sassuliciu. Diuarele rusesci scriu, ca in septemănile trecute s'a pertractatu la curtea cu jurati din Mosca processul doșorei Alesandra Paulovna Venetzka, care a voitu se omora pe procurorul Przewalski, dar in locul lui a facutu atentatu in contra suplinitorului aceluia, cu numele Prozorowski, si l'a ranitu cu unu revolveru. Juratii au achitatu-o unanimu.

„Domnule Führer io mis gata!“ „Pester Journal“ scote din o epistola privata din Doboi urmatorea intemplanare, ce dovedesce, ca soldatul român nu-ni in fața mortii nu-si perde umorea buna. „Cu pușcaturile si detunarile suntemu atatu de îndatinati, încatu acele ni suna ca niste salutari de „buna deminția!“ La 25 l. tr. feciorii tocmai voiau se se asiedie la menage, cand unu glontiu nimeri pe unulu chiar in peptu. Sariramu in picioare, dar feciorulu nimeritu isi puse man'a pe ran'a din peptu, si dise insciintindu românesc in dialectu banatienescu: „Domnule Führer, io mis gata!“ Apoi cadit si muri.“

Metingu in Budapesta. Dumineca, in 29 l. c., s'a tienu o adunare poporala in capital'a Ungariei, unde intre altele s'a dusu deciziunea, ca ministrulu afacerilor esterne si guvernulu ungurescu se fie dati in judecata, de ore-ce n'a opritu pe rusi in ver'a trecuta de a face resboiu Turciei, si astfel guvernulu n'a lucratu conformu interesselor monarchiei nostre. La adunare a luat parte vre 5—6 mii de omeni.

Sorteza bazarelor turcesci. Pe cand inca in poporatiunea unguresca era mare simpatia pentru turci, reuniunile femeilor unguresci decisera se arangeze niste bazare, in cari damele se vinda unele obiecte in favorulu ostasilor raniti turci. Obiectele au si sositu din Constantinopolu la Budapesta. Aice inse finantii au pretinsu se se platésca vama de importu pentru ele. Dar nimene nu voi se platésca. Deci obiectele remasera multu timpu retinute in magazinele casei de vama. In fine, dupa ce — cu schimbarea relatiunilor politice — disparu din publiculu ungurescu si simpatia pentru turcii, cari in Bosnia si Hertegovina ucidu si mutiléza asiá grozavu pe soldatii austro-unguresci, — consululu turcescu din Budapesta a platitu vam'a pentru acele obiecte si le-a tramisu acasa la Constantinopolu.

Mai multe dame din Budapesta isi oferira serviciile lor in spitale intru cautarea ranitilor. De ora-ce in se spitalele au serviciulu lor sanitaru de ajunsu, nu s'a pututu face intrebuintiare de acestu ofertu nobilu.

Musulmanii emigréza. Diuarele turcesci anunca, ca musulmanii din tote districtele cedate Serbiei si Muntenegrului isi parasescu averile lor si se refugéza in regiunile cari vor atérna d'a dreptulu de administratiunea otomana.

Mortii si ranitii romani (Continuare.) La Doboi in 5 sept., din regimentulu Scudier nr. 29, conducatorul Ioanu Ciurcinu, infanteristii Juon Subu, Simion Graba, mortii; gfreiterulu Tanasia

Filipasiu, infanteristii Alecsa Tiarelu, Dimitrie Mendria, Georgie Manciu, Sava Simiciu, Simion Vunecescu, Stefanu Mendrisiu, Stefanu Vacaru, Mihaiu Crisianu, Flore Micu, Vasile Draguescu, Trifon Stanciu, raniti; la Doboi in 15 sept., din regimentulu Cesarevicu nr 61, infanteristulu Pavelu Craicinu ranitu.

Tribunale. Tribunalulu criminalu din Budapesta, dupa terminarea investigatiunilor, a decisu se se intenteze lui Verhovay (oratorulu tumultului care asta ierna a spartu ferestile ministrului Tisza) processu pentru volnicia in contra autoritatii publice. — De ora ce unele tribunale nu sunt asiediate in locuri bune, in curendu se va tine la ministeriulu de justitia o ancheta pentru ca se pota face unele transmutori.

Nenorociri. In comun'a Gurbedu, Biharia, gornicii de paduri venandu gligani, din gresielă impucara o feta de 16 ani, care si muri. — La S. A. Ujhely trenulu a trecut peste o copila de 10 ani si i-a causatu morte. — Pagubele cauate prin ruptur'a de nori in orasiulu Miscoltlu se urca la 1.739,772 fl.

Sciri merunte din tierra. Unu calcinaru din Seghedin, care are unu fiu in Bosnia. a tramisu lui Philipovicu o parechia de calcioni in prezentu. — Mausoleulu lui Fr. Deak se va cladi in lun'a viitoare. — Firm'a E. Stiasni a tramisu o mia de pipe din Siemnitlu ostasilor din Bosnia. — La Bistritia se va tine o espositiune agronomica si industrială, care va dura dela 6 pana la 10 octombvre. — Comitatele Somogy si Beregh au decisu se adreseze dietei o rugare pentru punerea sub acusatune a ministrilor Tisza si Szende, din caus'a perderilor cauate de resboiulu din Bosnia.

Noutati scurte din Romani'a. Agentii diplomatice ai Romaniiei se vor impartii d'aci nainte in trei clase: tramisii extraordinari si ministrii plenipotentieri, ministrii resiedinti, insarcinatii de afaceri. — Monitorulu desminte scirea raspandita de Rusi, ca in Basarabi'a romana ar fi domnindu cea mai mare disordine. — Batalionulu rusu ce stationa in giurulu Iasilor a plecatu in Russi'a. * Comisiunea militara romana tramisa in Dobrogia si compusa din dnii col. Falcoianu, major Sierbanescu si capitanu Tatarescu, si-a terminatu misiunea. — Domnitorulu Romaniiei a numitu plenipotentieri, pe dnii col. Al. Budisteanu si intendant. Balabanu, ca se incheie o conventiune pentru repatriarea prinsonierilor turci cu plenipotentiatii sultanului. — „Voc. Cov.“ scrie, ca o intréga divisiunea rusesca cu totu trenulu necesariu a si ocupatu Basarabi'a. — „L'Orient“ a scrisu, ca in Dobrogia s'ar organisá bande spre a se opune ocuparii Dobrogei de catre Romaniii, dar scirea acést'a e falsa.

Din tumea mare. Dlu Catulescu din Romani'a a deschisu in Milano unu biurou român de corespondintia. — Damele engleze vreu se deie unu presentu lui Beaconsfield pentru serviciile sale aduse la congressulu din Berlin. — La autopsia facuta cadavrulu lui Nobiling s'a constatatu, ca mórtea lui fu causata de rana, care — închidându-se — a produsu unu abscessu in creri. — Strainii cari petrecu la espositiunea din Paris vreu se deie unu banchetu in onorea Parisienilor.